

ПОЕТИЧНИЙ ЕПІТЕТ ЯК ЗАСІБ ХУДОЖНЬО- ЕСТЕТИЧНОЇ ОСВІТИ

Поетичне мовлення потребує від реципієнта певної підготовки, бо живиться джерелами світової культури, національної художньої традиції й щоразу набуває неповторного колориту в доробку певного автора.

Одною з важливих складових поетичного мовлення є епітети, зокрема епітети кольору. За допомогою них пізнається й описується розмаїття явищ об'єктивного й суб'єктивного світу.

Уважаємо цікавим з культурного погляду дослідження функціонування означення *золотий* в сучасній поезії. Метою нашої роботи є аналіз функцій і семантики епітета у творах відомого харківського поета Миколи Побеляна. Матеріалом для дослідження послужила збірка «Сніги на двох»

Епітет *золотий* є одною з домінант ідіостилю поета. У досліджуваній збірці ми зафіксували близько 20 його уживань і спробували дослідити семантику й функції.

В українській поетичній практиці за епітетом *золотий* закріплено позитивно-оцінну семантику. Наслідуючи уснопоетичну традицію, поет активно використовує епітет у ролі позитивного художнього означення до астронімів. У багатьох контекстах означення кольору *золотий* входить у контекстне оточення сакральних номінацій. Епітетом *золотий* означаються образи явищ природи, пов'язаних із осіннім листям та променями сонця. Слід також відзначити, що Микола Побелян активно використовує епітет у традиційному для української словесності руслі, включаючи до складу композитів із піднесено-урочистою конотацією.

Таким чином, діапазон значень, представлених у досліджуваній поезії епітетом *золотий* не виходить за межі узуальної семантики художнього означення. Новизна у вживанні епітета ґрунтується на його традиційних функціях в українській та світовій поетичній практиці.